

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

Czas realizacji: 1 godz.

Cele zajęć

■ **Cel ogólny**

Zdobycie wiedzy na temat pracy redakcji, składu gazety i tworzenia makiety gazety (layoutu)

■ **Cele szczegółowe**

Uczeń:

- z zaangażowaniem bierze udział w dyskusji, pracuje w grupie,
- wie, czym jest skład gazety i projektowanie makiety,
- przedstawia, na czym polega specyfika pracy redakcji prasowej,
- gromadzi argumenty na określony temat,
- wymienia zasady organizacji pracy przy składzie gazety,
- wie, czym zajmują się poszczególni członkowie redakcji,
- analizuje różne teksty,
- projektuje makietę gazety,
- posługuje się terminami dziennikarskimi,
- zna zasady doboru graficznych elementów gazety, czcionek, fontów,
- sprawnie posługuje się poprawną odmianą polszczyzny pisanej i mówionej.

■ **Metody i formy pracy:**

- metody aktywizujące – burza mózgów, dyskusja,
- rozmowa kierowana,
- ćwiczenia redakcyjne,
- ćwiczenia z tekstami prasowymi,
- praca z komputerem z dostępem do Internetu i drukarki,
- indywidualna praca analityczna i redakcyjna.

■ **Środki dydaktyczne:**

- karta pracy: *Jak ma wyglądać nasza gazeta?*
- materiały dla nauczyciela: *Jak ma wyglądać nasza gazeta?*
- Komputer z dostępem do Internetu, m.in.
http://redakcja.mam.media.pl/static/pdf/pl/miniaturki_makieta_informacyjna.pdf
http://issuu.com/kaz-design/docs/stylebook_dziennik_niepodleg_a_dru#; <http://e-lekcje.org/naukova-literatura/shpargalka-po-grafici-2-postiini-elementi-maketu.html>
- komputer, tablica, arkusze papieru, flamastry.

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

■ Przebieg lekcji

1. Faza wstępna / prezentacja (5 min.)

- Nauczyciel prosi, by uczniowie zaprezentowali wyniki swej pracy domowej. Uczniowie mieli opisać i ocenić layout wybranego przez siebie tygodnika lub czasopisma młodzieżowego (ocenić grafikę, kolorystykę, zdjęcia, układ stron, krój czcionek itp.).
- Chętni uczniowie prezentują wyniki swej pracy na forum.

2. Faza realizacyjna

a) Stałe elementy makiety/ praca indywidualna (8 min.)

- Nauczyciel prosi, by uczniowie na podstawie przeczytanego w domu tekstu Doroty Cybulskiej pt. „*Ściąga z grafiki 2. Stałe elementy makiety*” ze strony <http://e-lekcje.org/naukova-literatura/shpargalka-po-grafici-2-postiini-elementi-maketu.html> i zaznaczeniu w nim najważniejszych informacji przydatnych w redagowaniu gazety zapisali te informacje (wykonali zad.1. z Karty pracy).
- Wybrani uczniowie na forum prezentują wyniki swej pracy.

b) Co znajdziemy w winiecie i na makiecie?/ analiza, praca indywidualna (10 min.)

- Nauczyciel prosi, by uczniowie weszli na stronę http://issuu.com/kaz-design/docs/stylebook_dziennik_niepodleg_a_dru# i analizując poszczególne strony publikacji, zapisali informacje na temat makiety gazety, jej elementów (zad.2. z Karty pracy).
- Po ustalonym czasie wybrani uczniowie na forum prezentują wyniki swej pracy.

c) Uczymy się od najlepszych-analiza i praca indywidualna (20 min.)

- Nauczyciel prosi, by uczniowie, pracując w parach, stworzyli na podstawie gotowych makiet stron gazety (nauczyciel powinien ze strony http://redakcja.mam.media.pl/static/pdf/pl/miniaturki_makieta_informacyjna.pdf wydrukować str.5 i rozdać uczniom schemat makiety strony gazety) gotowy materiał prasowy (zadania dla uczniów znajdują się w *Materiałach dla nauczyciela*, a przykładowy wygląd stron makiety, poświęconych wydarzeniom szkolnym, można w ramach podsumowania polecić zobaczyć na stronie szkolnej gazetki „Agrafka”:
<http://redakcja.mam.media.pl/paper/preview/agrafka/14/7/27/>, na str. 5-6)

3. Faza podsumowująca (2 min.)

- Uczniowie prezentują wyniki pracy nad stroną makiety gazety. Uczniowie swobodnych wypowiedziach oceniają wyniki swej pracy. Wyrażają swoją opinię, czy pisanie „pod ilość znaków” to ułatwienie czy raczej utrudnienie.

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

■ Ewaluacja/samodzielna praca uczniów

- 1) Zapanuj szpigel wydania szkolnej gazetki , w kto rym tematem wiodącym będzie sezon szkolnych wycieczek.
- 2) Przeczytaj artykuł Doroty Cybulskiej pt. „Ściągą z grafiki 1. Typografia i style elementów tekstowych” na stronie <http://e-lekcje.org/naukova-literatura/shpargalka-z-grafiki-1-tipografija-i-stili-elementiv-tekstu.html> i zapisz , jakich rad udziela autorka artykułu przy projektowaniu makiety, szpalt , kolumn gazet (tekst dostępny w Materiałach dla nauczyciela).

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

KARTA PRACY

1. Po dokładnym przeczytaniu w domu artykułu Doroty Cybulskiej „Stałe elementy makiety” (na stronie <http://e-lekcje.org/naukova-literatura/shpargalka-po-grafici-2-postiini-elementi-maketu.html>) i zaznaczeniu najważniejszych informacji uzupełnij poniższe informacje

a) co się składa na tzw. nawigację gazety (stałe jej elementy)

.....
.....

b) co na ogół znajduje się na tzw. „jedynkach”

.....
.....

c) czym jest tzw. ‘belka’ i co na niej znajdziemy

.....
.....

d) jakimi elementami zaczyna się artykuł i czym jest ‘inicjał’

.....
.....

e) co to są wyimki (co w nich znajdziemy) i jakie jeszcze elementy oprócz wyimków mogą się znaleźć w tzw. „ramkach” wplecionych w tekst; czemu służy używanie ramek w dłuższym tekście

.....
.....
.....

f) co powinno się znaleźć pod zdjęciami umieszczonymi w gazecie

.....
.....

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

2. Wejdź na stronę http://issuu.com/kaz-design/docs/stylebook_dziennik_niepodleg_a_dru# i po przeanalizowaniu wybranych stron z tej publikacji uzupełnij poniższe informacje na temat wyglądu makiety gazety

a) Na podstawie str.4 zapisz z ilu szpalt „złamano” kolumnę makiety.....

Przypomnij, co znaczą pojęcia:

- kolumna.....
.....
- szpalta
.....

b) Na podstawie str.8 publikacji zapisz, co wchodzić może w skład winiety

.....
.....

c) Na podstawie strony 11 zapisz:

- co znajduje się na paginie
.....
.....
- co znajduje się na tzw. 'belce'
.....
.....
- czym jest lid i co zawiera
.....
.....
.....
- jakim krojem pisma zapisywane są tytuły artykułów
.....

d) Na podstawie str.28 zapisz, co może wchodzić w skład 'zajawki'

.....
.....

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELA

1. Artykuł do przeczytania przez uczniów przed zajęciami

(ze strony <http://e-lekcje.org/naukova-literatura/shpargalka-po-grafici-2-postiini-elementi-maketu.html>)

„ Stałe elementy makiety”

Gdy bierzemy do ręki gazetę lub czasopismo, niezależnie od jej rodzaju, nie zastanawiamy się nad odruchami, które towarzyszą zapoznawaniu się z ich treściami. Najpierw widzimy okładkę i czytamy znajdujące się na niej "zajawki". Następnie patrzymy na spis treści i szukamy interesujących artykułów. Szukamy znajomych kolumn. Gdy zaintryguje nas konkretne zdjęcie, spoglądamy, kto jest autorem. W ten sposób, zupełnie nieświadomie, posługujemy się gazетowym systemem nawigacji. Dzięki niemu możemy szybko i precyzyjnie określić gdzie znajdują się interesujące dla nas informacje. Gdy mamy do czynienia z niewielką gazetką, liczącą 16 stron, nie zabierze wiele wysiłku przejrzanie ich wszystkich. Wyobraźmy sobie jednak dwustustronicowy magazyn, w którym numery stron występują sporadycznie... W poszukiwaniu ciekawego materiału, o którym dowiedzieliśmy się z okładki, będziemy wertować strony w przód i w tył próbując namierzyć odpowiednią stronę. Aby uniknąć takiej sytuacji, warto poznać stałe elementy graficzne makiety.

Jedynka

Potocznie "jedynką" nazywa się pierwszą stronę gazety lub też okładkę. Żadna dobra okładka nie może być pozbawiona winiety, loga lub też - tytułu. Dzięki temu, patrząc na gablotkę w kiosku bez problemu możemy zobaczyć, czy najnowszy numer naszego ulubionego magazynu już jest w sprzedaży, czy jeszcze nie. Okładka bez tytułu byłaby całkowicie anonimowa. Oprócz winiety najczęściej na jedynce znajdują się zajawki informujące o zawartości pisma. Są one bardzo ważne. Czasem intrygujące zajawki sprawiają, że kupujemy gazetę, pomimo iż jesteśmy stałymi czytelnikami innej. W przypadku dzienników na jedynce występuje też najważniejszy materiał gazety lub jego początek wraz z odsyłaczem do kontynuacji na określonej stronie. W magazynach natomiast najczęściej można spotkać zdjęcie lub ilustrację do tematu numeru. Poza tymi elementami, na okładce, występować mogą jeszcze inne, uzupełniające, mające za zadanie poinformowanie czytelnika o tym: ile kosztuje gazeta i który ma numer i kto ją wydaje. Znajdują się także różne informacje wydawnicze, w tym kody kreskowe, czy numeracja stron zajawionych.

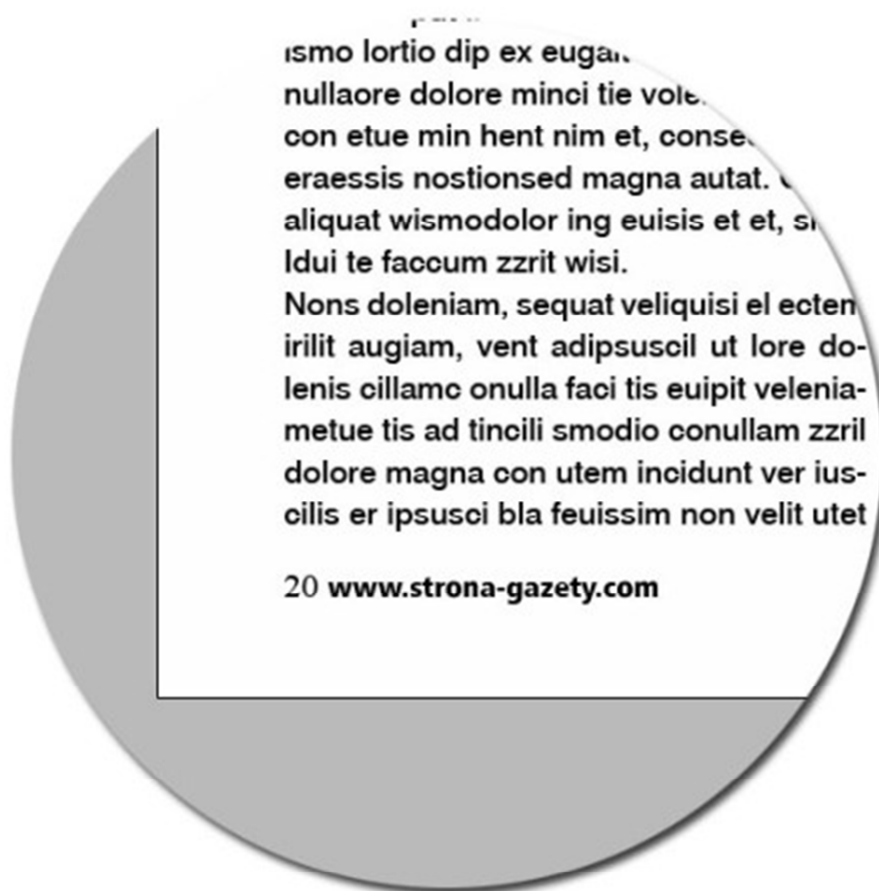
Spis treści

Wyobraźmy sobie że właśnie obejrzeliliśmy okładkę pisma, jednak nie uzyskaliśmy informacji na temat numeru strony artykułu, który nas zaniepokoił. Zerkamy zatem szybko do spisu treści i znajdujemy dany materiał. W ten sposób korzystamy z następnego znaku nawigacyjnego w naszej podróży po gazecie. W spisie treści znaleźć możemy najczęściej kilka interesujących informacji. Mamy zaprezentowane tu wszystkie artykuły, często wraz z ich tytułami, krótkimi opisami, autorami oraz numerami stron, na których się znajdują. Nierzadko najciekawsze materiały warto wyróżnić dodatkowo zdjęciem lub cytatem. Jest to niejako mapa całej gazety, dzięki której wiemy jak się po niej poruszać. Oprócz tego możemy się spotkać z dodatkowymi elementami w spisie treści, takimi jak słowo wstępne redaktora naczelnego gazety albo stopka redakcyjna.

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

Jak to wygląda na stronie

Ze spisu treści, po przeczuciu kilku kartek, znaleźliśmy artykuł, który nas interesował. Wszystko dzięki nieocenionej paginie, czyli numerowi strony. Występuje ona często wraz z dodatkami, takimi jak: tytuł pisma, czy adres jego internetowego wydania. Miejsce, gdzie znajduje się pagina ma różny wygląd – zazwyczaj jest to górny lub dolny zewnętrzny róg pisma, tak aby nie trzeba było otwierać pisma strona po stronie i dopatrywać się jej numeru gdzieś w głębi. Celem osoby projektującej paginy jest umieszczenie jej tak, aby była dobrze widoczna, choć jednocześnie pozostawała dodatkiem do strony a nie elementem dominującym.

Gdy jesteśmy wiernymi czytelnikami tylko jednego działu w gazecie nie musimy posługiwać się spisem treści. Inne cechy charakterystyczne pisma szybko powiedzą nam czy trafiliśmy pod dobry adres. Określone działy często mają przypisane miejsce w gazecie i czytelnik-miłośnik treści w dziale "społeczeństwo" znajdzie go bez problemu, np. dzięki tzw. "belce". Po znajdujących się na górze strony elementach szybko można zorientować się czy dotarło się do artykułów o pożądanej tematyce. Ten stały element przybiera najróżniejsze formy i zawiera w sobie przekaz, który czytelnik powinien rozpoznać jako określony dział – mogą to być kolorowe napisy, grafiki. Często widoczny jest po prostu tytuł działu, przedstawiony w atrakcyjnej graficznie formie.

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

Powiedzmy, że znaleźliśmy się na odpowiedniej stronie w wybranym dziale. Co dalej? Czytamy tytuł, lead i...Nasz wzrok pada na inicjał, czyli element graficzny, który zaraz potem przyciąga nasz wzrok do czytania tekstu w odpowiednim miejscu. Inicjał to kotwica, która sprawia, że po przeczytaniu najważniejszych słów na stronie nie zaczynamy błędzić wzrokiem zniechęceni drobnym tekstem w poszukiwaniu czegoś wizualnie ciekawszego. Wielkość inicjału bywa różna, ale zasadniczo powinna współgrać z długością tekstu i wielkością tytułu. Niezgodnie z zasadami projektowania graficznego gazet wygląda inicjał na jednokolumnowej stronie wysokości aż 14 wierszy. Nie może on skupiać wzroku aż do tego stopnia.

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

Abyśmy w trakcie lektury zbytnio się nie znużyli się spotkamy w tekście wyimki i cytaty. Urozmaicają one optycznie stronę. Wyimki i cytaty mogą pojawiać się także z innymi elementami, ale czytelnik nie powinien mieć większych trudności z rozpoznaniem ich – dzięki cudzysłowom, kursywom czy podpisom cytowanych autorów. Projektant powinien mieć na uwadze, aby nie pozwolić na zbyt krótkie lub zbyt obszerne zamieszczenie obydwu elementów, aby nie przeciążyć danego obszaru strony lub w niepotrzebny sposób przykuć nim uwagę.

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

Istnieją również stałe elementy makiety, na które czytający rzadko zwraca uwagę. Jest to m.in. podpis autora tekstu, znajdujący się na początku lub na końcu tekstu. Szybciej jesteśmy w stanie powiedzieć, o czym był materiał lub jaki jest jego tytuł, niż kto go napisał. Prawie kompletnie pomijanymi elementami są źródła i podpisy autorów zdjęć, infografik czy ilustracji. Są to elementy umieszczane niewielką czcionką bądź tuż przy elemencie którego dotyczą bądź zbiorowo przy końcu artykułu. Informacje tam zawarte są ważne ze względu na prawa autorskie osób wykonujących wykorzystane prace. Dzięki nim fotograf, którego nazwisko pojawiło się w źródle może upominać się o należne mu wynagrodzenie. Często przy materiałach zdjęciowych zamieszczonych na łamach gazety pojawia się również inny element informacyjny. To podpis do zdjęcia. Nie zawsze czytelnik z samej tylko fotografii jest w stanie wydedukować, o co w niej chodzi. Wyobraźmy sobie zdjęcie dwóch mężczyzn w garniturach. Jeden z nich szeroko się uśmiecha a drugi ma skwaszoną minę. Na pierwszy rzut oka jeden jest sympatyczny a z drugim nie chcielibyśmy mieć nic wspólnego. Po przeczytaniu podpisu do zdjęcia nasze nastawienie może ulec zmianie: "Pan X (uśmiechnięty) wygrał sprawę będąc oskarżonym o kradzież 1000000zł z powodu zaginięcia materiałów dowodowych. Pan Y (skwaszony) zadeklarował odwoływanie się od tej decyzji". I w ten sposób nasza sympatia do uśmiechniętego pana X zamieni się w solidarność z panem Y. Zatem nawet niewielki podpis do zdjęcia może przestawić szerzej jego kontekst.

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

I tym podobne

Zależnie od potrzeb projektu i woli projektującego w gazecie może pojawiać się więcej zasadnych stałych elementów makiety. Np. tematy numeru, raporty specjalne i inne, które wymagają użycia dodatkowych elementów graficznych. Każda makietę powinna zawierać podobne elementy, które mogą być w razie potrzeby użyte w konkretnym materiale. Natomiast ich forma zależy w głównej mierze od pomysłu projektanta oraz opinii czytelników. Zdarza się jednak spotkać okazjonalnie materiały, które łączą stałe elementy ze specyfiką danej publikacji. Przykładowo materiał bożonarodzeniowy, który zawierać ma raport specjalny, powinien łączyć element raportu specjalnego z motywami świątecznymi, by czytelnik nie miał wątpliwości czego dotyczy. Tego typu wyzwania dają duże pole do popisu ciekawym pomysłem i rozwiązaniom graficznym, co owocuje dobrą zabawą ze strony projektanta.

Dorota Cybulska

2. ZADANIA DLA UCZNIÓW

Na podstawie makiety strony gazety stwórzcie taką przykładowe 2 strony gazety w formacie A5. W tym celu wykonajcie poniższe zadania:

- a) stronę A4 podzielcie na 2 strony, a następnie na szpalty;
- b) podzielcie między siebie zdania:
 - jedna osoba pisze tekst o ostatnich wydarzeniach w szkole (pamiętajcie, by tekst miał tytuł, lid oraz śródtytuły, jeśli pisać będziecie np. kronikę na temat kilku wydarzeń – sprawdźcie, ile znaków powinien zawierać lid oraz tekst, a tekst zapiszcie na komputerze, by trzymać się ustalonej liczby znaków);
 - druga osoba zajmuje się sprawami edytorskimi, graficznymi (dobiera 3 zdjęcia do tekstu, mogą to być zdjęcia z przyniesionych materiałów prasowych, chyba że macie zdjęcia z imprez szkolnych wydrukowane np. ze szkolnej strony; pisze teksty pod zdjęcia, ustala, co będzie na paginie górnej-belce, np. tytuł działu, w którym tekst mógłby się znaleźć; wyznacza na karcie A4 linie pagin i szpalt oraz zdjęć);
- c) ułóżcie napisany tekst w szpalty (sformatujcie go wg podanej ilości znaków) , a następnie go wydrukujcie;
- d) na karcie A4 naklejcie wasze materiały: tekst, zdjęcia, dopiszcie podpisy pod zdjęciami i rzeczy na paginie.

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

3.Artykuł Doroty Cybulskiej „ Ściąga z grafiki 1. Typografia i style elementów tekstowych” do samodzielnej lektury w domu

(na stronie <http://e-lekcje.org/naukova-literatura/shpargalka-z-grafiki-1-tipografija-i-stili-elementiv-tekstu.html>)

„ Ściąga z grafiki 1. Typografia i style elementów tekstowych”

Nie zawsze gazety i magazyny wyglądały tak jak dzisiaj. Początki prasy to pisma pełne stron z dużą liczbą wyrazów i krzyczącymi tytułami. W nich ilustracje należały do rzadkości. Dopiero era kina, telewizji i komputerów sprawiła, że dziś przyswajamy informacje w zupełnie inny sposób. Aby nasze oko zatrzymało się na jakiejś treści na dłużej, trzeba je zwabić czymś atrakcyjnym. Obok tekstu mamy więc zdjęcia, wykresy, infografiki i ramki. Ale pomimo tych zmian, wciąż najważniejszym elementem przy graficznym tworzeniu gazet pozostają słowa. I to od nich zaczniemy podróż po świecie grafiki prasowej.

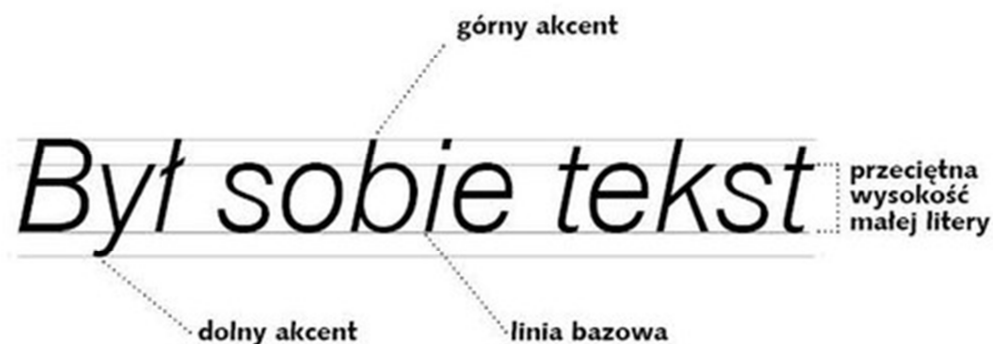
Na początku były litery

Litera jest cegiełką, na której zbudowany jest każdy tekst. Jej kształt jest efektem zmysłu artystycznego twórcy czcionki. Czcionek i fontów są niezliczone ilości. Wybór odpowiednich nie jest wcale prosty. Niektóre, z pozoru, wydawać się mogą bardzo do siebie podobne. Jednak zastosowane na stronie w różny sposób zaczynają pełnić różne role.

Był s o B i e t E k s t

Każda litera w gazecie jest zaprojektowanym dziełem, wpisanym w linie bazowe i wyliczenia geometryczne. Można też opisać cechy liter. Górny akcent to jej część, która wysuwa się ponad standardową wysokość małej litery. Dolny to część wysunięta poniżej tej wysokości. Linia bazowa to niewidoczny grunt dla słów, na którym są one ustawione. Standardowa wysokość małej litery idzie przez środek pola wyznaczonego przez górny i dolny akcent. W fontach szeryfowych występują ponadto szeryfy, czyli dodatkowe kreski przy krańcach litery. Fonty bezszeryfowe, jednoelementowe, zaprojektowane stosunkowo niedawno, szeryfów nie posiadają. Po co znać te wszystkie niełatwe pojęcia? Dzięki takiej wiedzy, projektowanie nawet najprostszych gazet staje się bardziej świadome a efekt lepszy. Ta wiedza pozwala na dbałość o największy nawet szczegół, co w efekcie sprawia, że gazeta jest graficznie bardziej dopracowana.

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

Terminologia odnosząca się do liter (czcionek) jest bardzo bogata. Jednym z podstawowych pojęć jest stopień pisma, czyli inaczej liczona w punktach wielkość liter. Nie wszystkie jednak czcionki zachowują te same rozmiary przy danym stopniu pisma. Gdy słowa występują pojedynczo, nie jest istotna odległość między poszczególnymi wersami tekstu. Gdy mamy do czynienia z wieloakapitowym tekstem ważne zaczyna być pojęcie interlinii między nimi. Jest to odległość między liniami bazowymi poszczególnych wersów. Litery ze znajdujących się obok siebie wersów mogą wchodzić na siebie albo sąsiadować ze sobą bardzo odległe, zależnie od woli projektanta. Manipulowanie odległościami pomiędzy literami nazwać można kerningiem/trackingiem. To magiczny sposób na ściągnięcie tekstu (zmniejszeniu odległości między literkami) dzięki czemu na kolumnach zyskuje się nieco miejsca na tekst. A szczęśliwy redaktor nie musi go skracać. Bywa, że w tekście zwiększane są odległości między literami ponieważ w przeciwnym razie tekst traci swoją spójność a to zamiast kusić oko dekoncentruje czytelnika. Warto pamiętać, że litera jest podstawowym elementem tekstu i pozostaje również elementem graficznym. Patrząc na nią z tej perspektywy można przy pomocy graficznych zabaw ze słów tworzyć całe obrazy jak w przypadku sztuki graffiti.

Topografia tekstu

Znając elementarne pojęcia można zacząć tworzyć prostą makietę (inaczej - formatka, master), która jest podstawowym szablonem dla dalszych prac nad gazetą. Pierwszą rzeczą, jaką czytelnik dostrzeże na stronie jest tytuł a zaraz potem podtytuł albo lead (inaczej wstęp). Dopiero po przeczytaniu informacji w nich zawartych czytelnik przystępuje do lektury tekstu. Dlatego każdy projektant gazety powinien zadbać, aby tekst "czytał się" w dobrej kolejności. Jeśli tytuł jest zbyt mały i nie dość przyciąga wzrok, czytelnik będzie czuł się zagubiony i za wszelką cenę będzie się starał znaleźć na stronie jakiś punkt zaczepienia. Jeśli szybko nie znajdzie może poczuć się znudzony i przerzucić kartkę a przecież redakcji nie o to chodzi. Mamy zachęcić do przeczytania, zwrócić uwagę, przykuć a nie pozwolić przerzucić stronę. W dobrze zaprojektowanej makiecie nie może zabraknąć innych "przykuwaczy" uwagi - śródtytułów. Pożądane są one już na jednokolumnowych materiałach.

EKOlogiczne refleksje

Šrđitytul jeden

Ad rest vii, putamur hoc fœdus re totum.
S sedula, con sandoctid fœc in sed dñ.
Batum invenio publi for am tantum; in dñ.
Torum enari dñaperi, prona sedum
hocce nosterne torus, na movit. nñ.
na. dñaperi temtorum nihilis totum

[illegible]

Projektując tytuły na kolumnach należy starannie przemyśleć dobór i użycie fontów. Standardowo w całej gazecie powinny one być jednakowe, aby czytelnik nie miał wrażenia, że czyta strony z 5 różnych gazet. Zestawienie w tytule czcionek należy dobierać uniwersalnie, by każdy materiał mógł być nimi zapoczątkowany oraz adekwatnie do tematyki pisma (np. czcionka retro może nawiązywać do tematy historycznego). Lead nie powinien zanadto kontrastować z tytułem a raczej go uzupełniać, współgrać z nim. Podobną rolę powinny spełniać śródtytuły. Bardzo ważne jest stosowanie w całym projekcie makiety ograniczonej liczby czcionek oraz używanie jednej rodziny fontów, np. klasycznej i kultowej Helvetica. Sprzyja to zachowaniu porządku na łamach gazety i uniknięciu wzrokowego miszmaszu. Dobór czcionki do tekstu zasadniczego (body) jest równie ważny. Od niego zależy jaka ilość znaków zmieści się na kolumnie wypełnionej tekstem. Odbiorca projektu może mieć problem w czytaniu czcionki, która co prawda świetnie sprawdza się w krótkich tekstach (np. bardzo cienki font w rodzaju Thin - chudy), ale w tekście body będzie jedynie zbiorowiskiem kreseczek. Ich nie da się przeczytać bez przerw co akapit a po drugiej takiej przerwie – wiercie mi - czytelnik daruje sobie lekturę. Niezwykle ważne jest też ustawienie w body tekście odpowiedniego dzielenia wyrazów (ang. - hyphenation, potocznie hajfenacja). Przemyślane ustawienie dzielenia wyrazów sprawi, że redaktor nie będzie musiał się bardzo trudzić ze skaczącymi z kolumny na kolumnę słowami. Zależnie od typu gazety i rodzaju materiału treść body jest wyjustowana jak w dziennikach lub jak w magazynach - wyrównana do lewej. Warto przeglądać gazety i magazyny. To kopalnia graficznych pomysłów, ale też dobra lekcja standardów.

Temat: Jak ma wyglądać nasza gazeta? (produkujemy makietę)

Przewodnik w pigułce

Przy projektowaniu makiety gazety i pracy nad jej graficznym wyglądem istnieje wiele niepisanych reguł. Ich celem jest zachowanie typograficznego porządku. Trudno o niego, gdy na kolumnach roi się od "bękartów". Ich zrzucanie polega na przenoszeniu wszystkich 1 i 2 literowych wyrazów do następnego wiersza. Niemniej ważne jest również zachowywanie minimalnie 3 linijek z poprzedniego akapitu na początku nowej szpalty. Ciekawostką jest to, że pomimo iż wszyscy o tych regułach wiedzą nawet najwięksi weterani grafiki prasowej i redaktorzy przyznają się tego typu błędów a większość gazet zawiera choć jedno wiszące na końcu linijki "że".

Sąsiadujące ze sobą linijki tekstu powinny mieć zbliżone parametry trackingu. Nie najlepiej wygląda tekst, gdy w jednej szpalcie jest tak ciasno, że litery zachodzą na siebie, a w kolejnej jest zbyt dużo pustej przestrzeni.

Poszczególne szpalty jeśli sąsiadują ze sobą i zaczynają się lub kończą na tej samej wysokości, muszą mieć górne, lub dolne linie bazowe na jednakowym poziomie. Tekst, w którym szpalty "tańczą", są poprzysuwane, wygląda na zaprojektowany niezgodnie z zasadami sztuki.

W projektowaniu kolumn liczy się także odpowiednie wykorzystanie przestrzeni. Trzeba to robić konsekwentnie dla całej gazety. Pozostawienie wolnej szpalty na końcu tekstu może zastanawiać czytelnika. Czy, aby ktoś na pewno skończył pisać tekst?

Godnym polecenia młodym projektantom jest hasło "wszędzie albo nigdzie". Dotyczy ono obecności elementów występujących w gazecie, takich jak np. podtytuły i akapity. Jeśli występują one w gazecie przypadkowo, pojawia się pytanie, czy twórca aby na pewno przemyślał swój projekt.

W czasie pierwszych kroków w projektowaniu gazet np. Qmamów wydaje się, że to zajęcie, którym rządzi zbiór reguł niemal wojskowych. Jednak po przyswojeniu tych zasad, stają się one niczym więcej jak elementami składowymi projektu. Ich znajomość podnosi wartość estetyczną projektu.